

valtningsmyndigheder. Det øvrige anvendelsesområde for behandlingsreglerne i persondataloven (herunder behandling af personoplysninger i form af bl.a. videregivelse til private, indsamling, registrering, opbevaring, sammenstilling mv.) vil fortsat være reguleret af persondatalovens bestemmelser herom.

Efter udvalgets opfattelse vil der til forvaltningslov-modellen navnlig være knyttet den fordel, at den giver mulighed for én samlet særskilt regulering af, hvornår oplysninger kan videregives mellem forvaltningsmyndigheder. Modellen vil indebære, at det vil være lettere at afgøre, hvornår videregivelse af oplysninger kan ske, navnlig fordi adgangen til at videregive oplysninger ikke vil afhænge af de tekniske forhold ved videregivelsen.

Den væsentligste ulempe ved modellen vil efter udvalgets opfattelse være, at det fortsat vil skulle sikres, at kravene i databeskyttelsesdirektivet til behandling og herunder videregivelse af personoplysninger overholdes. Dette vil betyde, at udformningen af videregivelsesreglerne i forvaltningsloven vil skulle svare til de gældende regler om videregivelse i persondataloven. Der vil i den forbindelse også kunne rejses spørgsmål om, hvorledes overholdelsen af bl.a. databeskyttelsesdirektivets artikel 6 (om grundlæggende principper for databeskyttelse) og artikel 28 (om tilsynsmyndighed) vil kunne sikres.

En yderligere ulempe ved modellen er efter udvalgets opfattelse, at persondatalovens behandlingsregler som nævnt fortsat vil skulle opretholdes i forhold til en anden form for behandling end videregivelse mellem forvaltningsmyndigheder. En udskillelse af de nævnte regler om videregivelse fra persondatalovens behandlingsregler vil således grundlæggende bryde med persondatalovens generelle behandlingsbegreb.

Den anden model – »persondatalov-modellen« – går ud på, at adgangen til at videregive personoplysninger inden for den offentlige forvaltning alene skal være omfattet af persondatalovens regulering heraf.

Denne model vil indebære, at forvaltningsloven ikke længere vil indeholde en (særskilt) regulering af adgangen til at videregive fortrolige personoplysninger inden for den offentlige forvaltning. Modellen vil endvidere indebære, at persondatalovens anvendelsesområde vil skulle udvides til også at omfatte manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder, således at også denne form for videregivelse vil blive omfattet af persondatalovens regulering.

Til persondatalov-modellen er efter udvalgets opfattelse navnlig knyttet den fordel, at reglerne om videregivelse af oplysninger om fysiske personer (per-

sonoplysninger) samles ét sted, samt at denne model ikke vil rejse spørgsmål om overholdelse af databeskyttelsesdirektivet.

En ulempe ved modellen kan efter udvalgets opfattelse siges at være, at adgangen til at videregive fortrolige oplysninger om juridiske personer, og adgangen til at videregive oplysninger, som af andre grunde er fortrolige (uden at der er tale om personoplysninger), fortsat vil være reguleret i forvaltningsloven, ligesom bl.a. reglen om pligt for en forvaltningsmyndighed til at videregive oplysninger også fortsat vil findes i forvaltningslovens § 31.

Dette udgør dog efter udvalgets opfattelse ikke nogen væsentlig ulempe ved persondatalov-modellen, ligesom udvalget har peget på, at der er klare fordele ved at vælge persondatalov-modellen frem for forvaltningslov-modellen, hvor der som beskrevet ovenfor kan peges på flere væsentlige ulemper.

Udvalget har på den baggrund samlet set fundet, at mest taler for en løsning efter persondatalov-modellen. Der kan i den forbindelse henvises til betænkningen, side 52-54.

2.1.2.2. Den nærmere afgrænsning af persondatalov-modellen

2.1.2.2.1. Kriterierne for videregivelse

2.1.2.2.1.1. Persondatalov-modellen vil som nævnt indebære, at adgangen til at videregive personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder alene vil være omfattet af persondatalovens regulering heraf.

Udvalget har i den forbindelse peget på, at det ikke vil være muligt at ændre de kriterier for videregivelse af personoplysninger, der følger af persondataloven. Dette skyldes særligt, at den nuværende regulering i persondataloven bygger på databeskyttelsesdirektivet.

En konsekvens af persondatalov-modellen vil være, at der vil ske en vis udvidelse af adgangen til at videregive personoplysninger inden for den offentlige forvaltning, idet der bl.a. i forhold til de gældende regler vil være en øget mulighed for at videregive oplysninger, hvis det er nødvendigt for den modtagende myndigheds sagsbehandling. Baggrunden herfor er som tidligere omtalt, at betingelserne for udveksling af personoplysninger i henholdsvis forvaltningsloven og persondataloven er udformet forskelligt, og at det således bl.a. følger af persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, at det er muligt at videregive oplysninger, hvis det er nødvendigt for den modtagende myndigheds sagsbehandling, hvilket ikke kan ske efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 4.

Det anførte gælder dog ikke for myndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, idet be-